

12

Nech žijú zemiaky!

Chilli, sladké či modré!

Prečo? To vie môj šíp

KALYPSÓ VEDELA, ako ma popohnať.

Predstava, ako zase drhnem záchody, bola desivejšia než moje sny.

V chlade skorého rána sme prechádzali tmavými ulicami, dávali pozor na zdvorilé davy alebo zabijačských bezhlavých, ale nikto nás neobťažoval. Cestou som Kalypsó dopodrobna vyrozprával svoje nočné mory.

Meno C-O-M-M-O-D-U-S som vyhláskoval, aby nepritiahlo imperátorovu pozornosť. Kalypsó o ňom nikdy nepočula. Iste, posledných niekoľko tisícročí trčala na svojom ostrove. Pochyboval som, že pozná mená toho množstva ľudí, ktoré more nevyplavilo na jej brehoch. Skoro nevedela ani to, kto je Herakles. Čo ma celkom potešilo, Herakles si pozornosti užil *až-až*.

„Ty toho imperátora poznáš osobne?“ spýtala sa.

Presviedčal som sám seba, že sa nečervenám, že to ma iba vietor štípal do tváre. „Poznal som ho, keď bol mladší. Napodiv sme mali toho veľa spoločného. Len čo sa stal imperátorom...“ Povzdychol som si. „Vieš, ako to chodí. Užil si veľkú moc a slávu v ranom veku.

Poplietlo mu to hlavu. Tak ako aj Justinovi, Lindsay, Amande, Amadeovi...“

„Nikoho z nich nepoznám.“

„Na tých lekciách z popkultúry musíme ešte popracovať.“

„Nie, prosím.“ Kalypsó zápasila so zipsom na bunde.

Obliekla si zmes vypožičaného oblečenia a asi ho vyberala potme: ošúchanú striebornú parku, zrejme z Emmiiných čias u Artemidiných lovkýň, modré tričko s emblémom pretekov INDY 500, hnedú sukňu po členky a čierne legínsy a k tomu kriklavé červené a zelené pracovné topánky. Meg McCaffreyovej by sa to páčilo.

„A čo ten chlapík, čo sa oháňal mečom?“ spýtala sa Kalypsó.

„Lityerses, syn kráľa Midasa. O ňom toho veľa neviem, ani prečo slúži imperátorovi. Môžeme iba dúfať, že sa dostaneme do zoo a zase von, kým sa objaví. Nepáči sa mi predstava, že sa s ním stretne v boji.“

Kalypsó si ponáňovala prsty, asi si spomenula, ako to dopadlo, keď naposledy niekoho udrela. „Aspoňže tvoja kamarátka Meg unikla tej eskorte,“ poznamenala. „To je dobrá správa.“

„Možno.“ Chcelo sa mi veriť, že sa Meg vzoprela Nerovi. Že konečne pochopila, ako to naozaj je s jej obludným otcom, a teraz sa poponáhľa za mnou, pripravená pomôcť mi pri mojich výpravách, a prestane mi dávať otravné rozkazy.

Žiaľ, z prevej ruky som vedel, aké ťažké je vymaniť sa z nezdravého vzťahu. Nero hlboko zaťal háčiky do jej psychiky. Predstava Meg na úteku bez cieľa, ako je vydesená a prenasledovaná pomáhačmi dvoch rôznych cisárov... to mi veru nepridávalo pokoja. Dúfal som,